

Johannes Hopf

"Sjukt små marginaler mellan succé och fiasko"

TEXT GUSTAF GRANQVIST • FOTO HASSE FRIDÉN

Året är 2008 och Hammarby skriver kontrakt med en 21-årig skånepåg tillika målvakt vid namn Johannes Hopf. Sex år senare är han den i laget som spelat längst sammanhängande tid i Bajen.

★ Regnet står som spön i backen och markisen som skyddar oss mot skyfallet känns inte det minsta tryggt att sitta under. Det är dagen efter den märkliga matchen mot Sundsvall och Kennedy står och visar upp dobbmärken på benet efter den tacklingen han åkte på i första halvlek. Även Johannes ser något mörbulat ut när han släntrar ner iklädd shorts och luvtröja.

Hur upplever man en match som målvakt när spelet låser sig så som det gjorde i första halvlek?

– Det är klart att det kan vara lite frustrerande. Framförallt för att när spelet låser sig så pass mycket så vet man att det kommer att komma ytor hemåt. Det leder till att man kan räkna med att det kommer bli frilägen för motståndarna, precis som mot GAIS. *Publiksiffran imponerade återigen med över 25 000 på plats. Som målvakt tenderar man att lämnas sysslöslös under perioder och min känsla är att ni löper störst risk för att påverkas av trycket som blir från supportrarna och därmed tappa koncentrationen?*

– Det handlar mycket om var man hämtar sin motivation och vid vilket tillfälle. Under match jobbar jag mestadels med den inre motivationen och då är det viktigt att inte påverkas av det som händer runt omkring. På så sätt lyckas jag hålla fokus på spelet hela tiden och sen njuter jag av publiken när matchen är slut. För det är också väldigt viktigt, att ta in den fantastiska stämning som supportrarna skapar.

Johannes Hopf värvades alltså till Hammarby under sommaren 2008. Tillsammans med andra spelare från de lägre divisionerna, bjöds han in till ett läger där alla fick chansen att visa upp sig.

– Jag var äldst på lägret och kom från den lägsta divisionen så på förhand hade jag inte så mycket att komma med. Det gjorde att förhoppningarna inte var direkt stora men jag gjorde som jag alltid gör; borrade ner huvudet och krigade. Det räckte till ett 3-årskontrakt och efter det siktade jag på att få det kontraktet förlängt när det väl skulle bli aktuellt.

Vem var personen Johannes som kom hit då 2008?

– Jag har ju aldrig varit den kaxiga typen, det kommer man inte så långt på. Framförallt så var det en stor omställning kulturmässigt. Innan var jag student på Lunds universitet med allt vad det innebar kring traditioner, normer och allt sådant. Det var ju inte så att jag inte hade varit i omklädningsrum tidigare, men här var det lite mer av allting, framförallt personlighetsmässigt.

När Johannes kom till Bajen var Tony Gustavsson tränare och det året slutade man på en nionde plats i Allsvenskan. Sedan dess har sju tränare passerat, en arena tackat för sig och laget har degraderats till Superettan. Även om 2009 var ett svart år i Hammarbys historia, minns Johannes det som ett av sina bättre.

– Personligen var ju 2009 ett jättebra år för mig. Jag kom ändå från division fyra och var inte helt hundra på hur bra jag skulle hålla i divisionen där HTFF spelade då. Men det gick ju så bra som

det kunde, jag blev vald till årets målvakt. Sedan är det klart att det var väldigt tungt för klubben och det var en märklig situation att växla mellan att vara med i HTFF som var serieledare och sedan i A-laget som låg i botten. Stämningen i omklädningsrummet skiljde sig lite åt kan man säga.

Med tanke på att du är den ende som är kvar sedan den tiden måste jag fråga hur det var i laget under året ni åkte ur?

– Hela snacket gick ju ut på att vi var för bra för att åka ur. Det spred sig i sin tur till spelarna och det är väldigt farligt. Desperationen för att klara kontraktet kom alldeles för sent och när den väl kom så var det i form av rå panik. Vi var alldeles för naiva i spelet för länge helt enkelt.

Du har ju fått spela med en väldigt många olika spelare under din tid här. Är det någon som du känner inte fick den uppskattning som han förtjänade?

– Det gör det absolut, Baggio till exempel. Han var extremt nyttig men fick troligtvis inte det beröm han förtjänade bara för att han inte syntes tillräckligt mycket i offensiven.

För första gången sedan degraderingen till Superettan är Hammarby med i den absoluta toppen så här sent på säsongen. Precis som många andra väljer Johannes att hylla Nanne och lagsammanhållningen. Dessutom lyfter han gärna fram den duo som han själv bildar sin så kallade "målvaktsklubb" med.

– Man måste välja vilka röster man lyssnar på för att veta vilken kritik som är riktig och rätt. Det är många målvakter som umgås med varandra just för att man har en så speciell position som bara vi själva kan förstå fullt ut. Så jag, "Mille" och Tim går igenom alla situationer och det är då jag verkligen kan lyssna och utvecklas. Det är en perfekt situation vi har nu och samarbetet mellan oss tre fungerar klockrent. Tillsammans jobbar vi verkligen stenhårt för att bli bättre och bättre för varje dag.

Glädjen när man lyckats hjälpa laget till att ta poäng är fantastisk

Hur ser du på din personliga insats i år?

– Den har varit bra tycker jag med en hel del poängräddande, framförallt på bortaplan. Jag har faktiskt aldrig fått så mycket beröm från utomstående oberoende målvaktstränare som under den här säsongen. Men nu för tiden så är jag så pass gammal att jag inte bryr mig ett dugg om jag syns eller inte. Glädjen när man lyckats hjälpa laget till att ta poäng är fantastisk, precis som det är väldigt tungt och ledsamt när man inte lyckas fullt ut. Mitt enda mål just nu är att hjälpa mina lagkamrater och min klubb så mycket jag kan.

– Det är lite svårare att vara målvakt i ett lag som står högt och oftast straffas genom kontringar, jämförelsevis med ett lag som hela tiden ligger lågt. Då handlar det mest om att mota skott utifrån, nu blir det mycket frilägen och öppna chanser som man ska parera. Målvaktsspel är som att spela backgammon, du måste hela tiden göra riskberäkningar. Det handlar om att ta ett snabbt beslut kring vilket agerande som ger dig störst chans att avstyra farligheten.

– Hur klyschigt det än må låta så är det så sjukt små marginaler mellan succé och fiasko som målvakt och det livet är som en känslomässig bergochdalbana. Man måste vara stark mentalt och kunna tackla både medgång och motgång.

Vad är det som skiljer Nanne med de tränare du haft här tidigare?

– Framförallt har han skapat ett tålamod i hela föreningen och han pratar gärna om hur mycket tålamod som krävs. Just det har vi inte haft på samma sätt tidigare och det är så oerhört avgörande. Det största framgångsreceptet inom fotboll är kontinuitet, det finns det flertalet exempel på. Som lag behöver man lära känna varandra både på och utanför planen under en längre tid. Till slut lär man känna sina medspelare så bra att man vet vad var och en är bra på, vilket skapar en stor trygghet och tydlighet i laget.

– Nu känner vi att vi har tålamod i laget och vi spelare är fullt medvetna om att det tar tid att bygga det vi vill. Men stämningen i laget är verkligen som den ska vara. Istället för att gnälla på varandra till höger och vänster så gör vi mål som lag och vi släpper in mål som lag. Det är avgörande för att nå framgång. Sedan kommer vi springa på nitar igen, precis som vi redan gjort ett par gånger i år. Men det är bara naturligt med tanke på att vi är så många nya och därför tränar vi stenhårt och jobbar på att lära känna varandra bättre varje dag.

Utöver att spela fotboll på heltid så håller Johannes även igång hjärncellerna på annat håll. Även om han lämnade universitetslivet när han skrev på för Ham-

Johannes Hopf i senaste hemmamatchen mot GIF Sundsvall den 10 augusti. © Foto: Hasse Fridén.

marby så har han klart för sig att det här livet inte varar för evigt.

– Alltså även om jag älskar att spela fotboll och framförallt har väldigt mycket kärlek till den här klubben, så måste jag tänka på att det går väldigt fort i fotboll. Det finns ingen klubb som kommer betala en skadad spelare lön bara för att vara snäll, så därför gäller det att ha framtiden i åtanke. Hittills har jag läst tyska, sociologi och nutrition. Men nu läser jag ekonomi och det är väldigt intressant. Den dagen fotbollen tar slut kommer det kännas väldigt skönt att ha gjort någonting annat under tiden så man inte hamnar i det vakuum som många hamnar i. Vi har trots allt ganska mycket fritid och då känns det vettigare att plugga än att ligga hemma och pilla sig i naveln.

Du vill inte identifiera dig som fotbollsspelare?

–Nja, jag tycker det låter farligt. Jag menar om det kommer en skada, vad är man då? Är man skadad som människa? Social status: skadad? Det funkar ju inte. Jag vill inte sitta där en dag och känna att fotboll är det enda jag kan. ■

5 SNABBA

- **Beatles eller Rolling Stones?**
– Beatles, det är mer min stil.
- **David Bowie eller Bob Dylan?**
– Dylan är självklar. Stor favorit.
- **Imperiet eller Ebba Grön?**
– Imperiet, har många skivor hemma.
- **Bob Hund eller Broder Daniel?**
– Bob Hund. Jag älskar Bob Hund!
- **Mumford and Sons eller Band of Horses?**
– Svårt val men jag väljer Mumford.

Johannes Hopf

Född: 16 juni 1987

Längd: 194 cm Vikt: 93 kg

Moderklubb: Brösarps IF

2007–2008 Ystads IF

2008– Hammarby IF